

Försäkringskassan

sida 1 av 6

Generaldirektör Adriana Lender

adriana.lender@forsakringskassan.se

Stockholm

Denna skrivelse skall i laga ordning diarieföras av registrator, dnr. emotses med vändande e-post till vouf56@gmail.com som bekräftelse på att Försäkringskassan emottagit denna skrivelse.

2011-03-13

Generaldirektören för myndigheten Försäkringskassan(FK) får i denna skrivelse en begäran om beslut som skall handläggas och besvaras mycket skyndsamt

Utifrån att staten Sverige är ett EU-medlemsland sedan 1995 och EU-rättigheter finns för svenska unionsmedborgare, Rättighetsstadgan åberopas i sin helhet som bevis/grund, tillskrives genrealdirektören(gd) som skall underteckna denna skrivelse personligen utifrån att så är begärt!

Inom arbetsgruppen AMBU, som anmält staten Sverige till EU-kommissionen av datum 2009-05-27 för bl.a. brott mot lojalitetsplikten den fria rörligheten på hälso- och sjukvårdens marknad inom EU/EES och diskriminering av svenska unionsmedborgare, har konstaterats att myndigheten Försäkringskassan(FK) icke full ut tillämpar gällande EU-rättspraxis och därtill även Regeringsrätts praxis av år 2004!

Därav denna skrivelse där rättsligt bindande beslut(svar på frågeställningar utifrån juridiskt bindande grund inom EU) mycket skyndsamt kommer undertecknad till del via e-post till vouf56@gmail.com.

Följande frågor skall besvaras mycket skyndsamt och skall vara undertecknad av generaldirektören personligen som ytterst ansvarig för myndigheten Försäkringskassan.

Först förutsättningarna

Försäkringskassan skall vara uppmärksam på att dessa frågor berör gränsöverskridande vård. Därtill mycket uppmärksam på att utifrån ¹Rättighetsstadgan artikel 41 gäller följande;

Rätt till god förvaltning

- 1. Var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer.**

¹ Källa som är juridiskt bindande sedan 2009-12-01 <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:SV:PDF>

2. Denna rättighet innebär bl.a. att

c) förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

3. Var och en har rätt att få ersättning av unionen för skador som har orsakats av dess institutioner eller dess tjänstemän under deras tjänsteutövning, enligt de allmänna gemensamma principerna i medlemsstaternas lagstiftning.

Dessutom gäller följande utifrån Rättighetsstadgan;

Artikel 47

Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol

Var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Var och en har rätt att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag.

Frågorna som krävs beslut på, beslut som är juridiskt och rättsligt bindande, är utifrån gränsöverskridande vård och de vägledningarna som myndigheten Försäkringskassan bedömer/handlägger gränsöverskridandevård frågor utifrån.

Fråga 1

Tillämpar myndigheten Försäkringskassan(FK) fullt ut gällande EU-rättspraxis i sin vägledning och handläggning/bedömning av ärenden som berör gränsöverskridande vård?

Fråga 2

Om FK svarar ja på fråga 1 kan det styrkas rent juridiskt och rättsligt, av FK, att alla beslut generellt motiveras utifrån gällande EU-rättspraxis för gränsöverskridande vård med hänvisning till gällande EU-rättspraxis?(besluten skall vara följbara utifrån gällande EU-rättspraxis)

Fråga 3

Utifrån Regeringsrättsdomar(RR) av 2004 konstateras att svenska unionsmedborgare redan där får tillgång till EU-rättspraxis fullt ut via 3 mycket viktiga svenska rättspraxis. Är det FK:s juridiska och rättsliga uppfattning att dessa ovan nämnda 3 svenska rättspraxis har åtföljts till 100 % vid handläggningen/beslut i gränsöverskridande vård ärenden inom FK efter att dessa ovan nämnda RR vunnit laga kraft?

Fråga 4

Utifrån EU-rättspraxis mål C-224/97 Ciola punkterna 26-34 framgår mycket tydligt att svenska myndigheters uppgift är att skydda svenska EU-medborgarnas EU-rättigheter.

Citat: 26 Det skall vidare erinras om att eftersom bestämmelserna i EG-fördraget är direkt tillämpliga inom rättsordningen i varje medlemsstat och gemenskapsrätten har företräde framför nationell rätt, ger dessa bestämmelser upphov till rättigheter för de berörda personerna som de nationella myndigheterna måste iaktta och skydda och att varje däremot stridande bestämmelse i nationell rätt saknar tillämplighet (se dom av den 4 april 1974 i mål 167/73, kommissionen mot Frankrike, REG 1974, s. 359, punkt 35; svensk specialutgåva, volym 2, s. 257).

Har myndigheten Försäkringskassan säkerställt via sina vägledningar och beslut att alla beslut i handläggning av gränsöverskridande vård ärenden följer till 100 % vad som delgivits ur denna EU-rättspraxis här ovan?

Fråga 5

Har myndigheten Försäkringskassan av myndigheten Socialstyrelsen fått delegation att avgöra vad som är ”vetenskap och beprövad erfarenhet”?

Fråga 6

Är det, strikt juridiskt, Försäkringskassans handläggare/tjänstemän som avgör vad som är ”vetenskap och beprövad erfarenhet”?

Fråga 7

Försäkringskassan avslår begäran om ersättning för gränsöverskridande vård, förhandsavgörande eller begäran om ersättning i efterhand, utifrån begreppet svenska allmänna sjukvårdssystemet, var finns det definierat i svensk lag?

Fråga 8

Om begreppet som omnämns i fråga 7 icke finns definierat i svensk lagstiftning på vilka EU-rättsliga (utifrån EU-rättspraxis) grunder kan Försäkringskassan då använda begreppet vid FK:s beslut utifrån gränsöverskridande vård beslut?

Fråga 9

I EU-mål C-157/99 Smiths och Peerbooms punkterna 8 och 87 framgår att länderna får göra undantagslistor (86 för medicin, 87 för behandlingar). Vilka undantagslistor har FK tillgång till via att staten Sverige har i lag upprättat sådana undantagslistor och fått dessa godkända av EU?

Fråga 10

Om staten Sverige icke har sådana undantagslistor som är godkända av EU var i FK:s vägledningar framgår det?

Fråga 11

EU-domstolen har under årtionden haft en konsekvent tolkning av EU-medborgarnas rätt till gränsöverskridande vård. Upprepade gånger har domstolen fastslagit att artikel 49 EG är ett hinder emot nationella regler, som försvårar för patienter att välja vård i annan EU-medlemsstat. Skulle en inskränkning anses behövlig, ska den vara proportionerlig och motiverad utifrån den EU-praxis som öppnar för undantag från huvudregeln. Därtill ska inskränkningen prövas enligt en av EU-praxis fastställd agenda, vari bl.a. de så kallade 4 tvingande skälen ska vara uppfyllda (bl.a. mål C-55/94 Gebhard punkt 46, punkt 39).

Tillämpar FK ovanstående till 100 % vid all prövning och handläggning som berör gränsöverskridande vård och därtill motiverar utifrån den EU-praxis som öppnar för undantag från huvudregeln?

Fråga 12

Om svaret är ja på fråga 11 var finns detta att utläsa i FK:s vägledningar?

Fråga 13

Utifrån Rättighetsstadgan som befäster att alla svenska medborgare är unionsmedborgare är Försäkringskassan skyldiga, vid inskränkning av unionsmedborgares EU-rättigheter, att bevisa sin rätt till att inskränka (omvänd bevis börda gäller) dessa EU-rättigheter utifrån EU-rättspraxis, gör FK det i alla beslut som berör gränsöverskridande beslut?

Fråga 14

Utifrån ²Lina Stodes examensarbete, sidan 66 (styrker att denne Lina Stode nogsamtt gått igenom FK:s dokument), citeras följande;

Sidan 57

”De patienter som väl lyckas få förhandstillstånd medges inte ersättning för kringkostnader i samband med vården eller kompletterande ersättningar enligt Försäkringskassans rättstillämpning, endast vårdkostnaderna i motsats vad som följer av artikel 49 EG-fördraget och EG-domstolens praxis. Försäkringskassan tillämpar endast ett regelverk per vårdtillfälle antingen reglerna i förordningen eller artikel 49 i EG-fördraget. Fördragets verkan inskränks antingen genom sekundärlagstiftning eller att inte medge ersättning för kringkostnader som medges i Sverige enligt nationell lagstiftning. Dessutom leder denna tillämpning till olika resultat vad man får ersättning för beroende på vad man väljer, dvs. vård enligt 22 eller 49. En parallell tillämpning av förordningen och fördraget är förvisso inte samordnat genom nationell lagstiftning men Försäkringskassan följer inte EG-praxis enligt de vägledningar, dokument och beslut som finns att tillgå.”

² Källa som åberopas som bevis http://www.jus.umu.se/digitalAssets/13/13640_lina-stode.pdf

Sidan 58-59

”Detta tycks inte vara fallet eftersom Försäkringskassan endast tillämpar ett regelverk per vårdtillfälle varvid resor inte ersätts enligt förordningen. Sådan tillämpning av nationella regler utgör ett otillåtet hinder mot den fria rörligheten.

Fri rörlighet för tjänster innebär att alla nationella regler och dess tillämpning kan ställas under prövning huruvida de utgör inskränkningar. Det svenska uttrycket som återfinns i 3 a § HSL ”vetenskap och beprövat erfarenhet” har brukats när ansökningar om ersättning för gränsöverskridande vård prövats. Enligt EG-domstolen hör det till medlemsländernas kompetenser att lagstifta om villkor för förmåner men sådana bestämmelser kan inte tillämpas på ett diskriminerande sätt som att endast ta hänsyn till de vetenskapliga uppfattningarna inom det egna landet. I svensk tillämpning har i motsats till EG-domstolens avgöranden endast de nationella experternas uppfattningar räknats.²⁹⁵ En sådan tillämpning strider mot objektivitetskraven och försvarar den fria rörligheten. Enligt EG-domstolen är däremot enbart en tolkning utifrån vad som är beprövad och erkänt av internationella medicinska vetenskapen giltig.

Man kan konstatera att EG-domstolen ändå har tillfört en ny dimension vad avser behandlingar eller metoder som måste bedömas med utgångspunkt från internationella standarder. Nu ska även de innovativa och bästa metoderna kunna nyttjas av de europeiska patienterna oberoende var de uppstår i EU.²⁹⁶ Detta framgår även av Regeringsrättens praxis då en metod som inte fanns att tillgå i Sverige ersattes av den svenska socialförsäkringen.”

Lina Stode konstaterar, precis som arbetsgruppen AMBU konstaterat, att Försäkringskassan internt via sina vägledningar begår EU-olagligheter och brott misstanke finns om trolöshet mot huvudman, grova uppsåtliga tjänstefel m.m.

Åberopar svensk lag, EU-lag och Rättighetsstadgan som grund och begär i detta beslut att Försäkringskassans generaldirektör motiverar mycket väl utifrån följande;

Har FK vid misstanke om brott internt inom myndigheten skyldighet att anmäla detta till opartisk myndighet som utreder brott?

Fråga 15

Utifrån osant intygande, ett allvarligt brott i Brottsbalken 15 Kap.

*11 § Lämna någon i intyg eller annan urkund osann uppgift om vem han är eller om annat än egna angelägenheter eller upprättar någon för skens skull urkund rörande rättshandling, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osant intygande till böter eller fängelse i högst sex månader. **Är brottet med hänsyn till att det innefattar missbruk av tjänsteställning eller eljest att anse som grovt, skall dömas till fängelse i högst två år.***

Den som åberopar eller eljest begagnar osann urkund som avses i första stycket, dömes, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för brukande av osann urkund enligt vad där sägs.

FK har generellt i många beslut i gränsöverskridande vård hänvisat och avslagit utifrån ”allmänna sjukvårdssystemet” och ”vetenskap och beprövad erfarenhet” på EU-olaglig grund i lagens mening, strikt juridiskt! Därtill utifrån osant intygande begått mycket allvarliga brott vid handläggning/beslut utifrån FK:s vägledningar. Såttillvida att FK icke kan bevisa motsatsen i detta beslut är FK skyldiga att ombesörja så att dessa brottsmisstankar mycket skyndsamt delges myndighet som ombesörjer brottsutredning.

Utifrån lagens mening är osant intygande enligt Brottsbalken ett mycket allvarligt brott.

Har FK för avsikt att utifrån att brottsmisstanke icke kan uteslutas ombesörja så att dessa överlämnas till myndighet som utreder brott?

Fråga 16

Har FK anmält dessa brottsmisstankar som påvisas i denna skrivelse?

Fråga 17

Om FK icke har anmält dessa brottsmisstankar vem bär då det yttersta ansvaret för det?

Fråga 18

Om FK icke anmält brottsmisstanke till myndighet som utreder brott vilken lag, stycke och paragraf stödjer man sig på för att inte ha gjort detta?

Vill påminna om att ett beslut begäres av FK mycket skyndsamt och detta skall tillställas undertecknad via e-post till voulf56@gmail.com

Om beslutet icke inkommer via e-post till undertecknad inom vad artikel 41 så väl delger FK, inom skälig tid, i detta fall senast 18 mars 2011, kommer undertecknad vända sig till svensk förvaltningsdomstol och därigenom avkräva FK beslut/svar på frågorna i denna skrivelse med stöd av Rättighetsstadgan.

Ulf Bittner, en av tre i arbetsgruppen AMBU

Du kan läsa mer om arbetsgruppen AMBU via följande länk;

<http://nackskadeforbundet.se/AMBU.php>